

Патриаршеска литургия и офикия за празника на Руенския манастир

Празникът Откриването на мощите на преподобни Йоан Рилски Чудотворец бе тържествено отбелязан с патриаршеска света Литургия в Руенския манастир „Св. Йоан Рилски“ край с. Скрино.

В съслужение бяха Негово Преосвещенство Браничкият епископ Йоан – първи викарий на Софийския митрополит, архимандрит Лука – игумен на светата обител, иконом Йоан Алексиев, свещеник Георги Гелов и протодякон Иван Петков.

Песнопенията бяха изпълнени от църковни певци под ръководството на г-н Илия Тасков (храм „Св. Георги“, гр. Сандански) – десен клир, и сборна група псалти – ляв клир. Сред присъстващия народ бе и кметът на Бобошево – г-н Стефан Тачев.

В края на Великото славословие за четец, певец и свещоносец бе постриган благоговейният мъж Христо.

Преди задамвонната молитва бе осветено коливо за благословение на вярващите.

В края на светата Литургия Негово Светейшество отличи с офикия „архимандрит“ игумена на светата обител – отец Лука.

В проповедта си патриарх Даниил отбеляза значението на вярата и подвига за придобиване на Божията благодат в живота на човека:

„При откриването на мощите на преподобни Йоан Рилски, неговите ученици преживяли нова Пасха, в гроба намерили тялото му нетленно. Минали са повече от хиляда години, откакто е живял, но до ден днешен насъщната храна, за която свети Йоан е жадувал – Божията благодат, е и за нас храна насъщна, без която няма спасение и няма надежда за нас, човеците.

Свети Йоан всичко е оставил – дом, семейство, реализиране в обществото, като е отишъл най-напред в манастира край Бобошево, после се е подвизавал тук (в манастира в Скрино), на чието място днес е възстановена тази света обител; след това в Рила планина. В своя живот в най-висша степен той изпълнил думите на Господа: Който иска да върви след Мене, да се отрече от себе си, да вземе кръста си и да ме последва. Така и свети Йоан – от всичко се е отрекъл и е последвал Христос, защото пожелал да украси своята душа, за да стане тя благолепен дом Божий според думите от псалом: „Господи, обикнах благолепието на Твоя дом и мястото на пребиваването на Твоята слава“ (срв. Пс. 25:8). Човекът е сътворен да бъде дом, храм на Бога.

Благолепието, с което украсяваме православните храмове е външно изражение на красотата на царството Божие и по същия начин указва на красотата на човешката душа, която е помрачена от греха. Често върху лицата ни се изписват завист, злоба и това свидетелства за вътрешното състояние на душата, която, притисната от страстите, губи своето благолепие. Нашата душа е предназначена да вмести в себе си своя Творец, невидимия за очите, но разпознаваемия, видим и осезаем за душата по действието на Своята благодат Бог.

Свети Йоан Рилски се отрекъл от всичко, за да придобие Божията благодат, славата, която иде от Бога. Как я е придобил – със свършено нестяжание. Умът му не е бил ангажиран с нищо земно, от което той се развързал,

виждайки суетата на този свят. Бог промислял за неговата прехрана. Там, където свети Йоан живеел, израснал сланутък (вид нахут), с който преподобният се препитавал и с който нахранил овчарите, дошли при него за помощ.

В покаяние, пост и молитва се стремял свети Йоан Рилски да придобие Божията благодат, плачейки за своите грехове и за греховете на народа. Пребивайки в суровата Рилска пустиня, той още повече се подвизавал да очисти душата си, за да може тя да стане благолепно жилище на Бога. Когато тя се очистила от страстите, Господ направил своя раб извор на чудеса, извор на благодатна помощ. Приживе у свети Йоан се проявили благодатните дарове на чудотворство, на благодатна молитва, на разсъждение и на пророчество.

Във времето на историята са настъпвали и настъпват редица промени, разклатени са самите устои за разбирането на човека у мнозина, но свети Йоан Рилски със своя подвиг и с примера на живота си, чрез благодатта на чудотворството, до ден днешен ни сочи пътя на спасението, пътя за придобиването на Божията благодат, без която няма спасение“.

„Живеем във век на изумителни технически изобретения, във време, в което някои възлагат надежда за спасение, за преодоляване на ограниченията на човешката природа на машините. Това е една заблуда, защото машината стои много по-долу от човека, колкото и съвършена да бъде тя. За мнозина човешката душа, която е незрима за очите, като че не съществува – едва ли не човек представлява само химия и биология. Вярата и опитът обаче са доказали, че това не е така; надеждата за надграждане на човека чрез технологиите е поредната илюзия и прикрито действие на дявола да заблуди, ако е възможно, повече човеци. Ние, които сме създадени по Божий образ и на които Господ е покорил цялата земя и вселената, носим предназначението чрез Него да бъдем подобни на Бога, да станем „богове по благодат“.

Нека си спомняме живота и благодатните дарове, които свети Йоан Рилски е придобил за всички нас. Да разберем, че няма друг път към Бога, освен пребъждането във вярата през всички трудности. Рилският пустинник преодоля глада, суровите природни условия, нападение от разбойници и от бесове – но във всичко победи Христос, който живее в него. Като надмогна всичко и победи, свети Йоан предстои пред престола на Всевишния и се застъпва за всички нас.

Днес ние не се отричаме от себе си и от света в такава степен, че да отиваме в пустинята, за да се подвизаваме, но това не означава, че не може в своя живот да постоим в молитвата, в смирението и да пазим църковната дисциплина, като спазваме постите през годината, като живеем с покаяние, виждайки трезво греховете и грешките си; като се каем, изповядваме и приемаме Тайните Христови и живеем с вярата, без да я предаваме. Следвайки този път, той неминуемо ще ни води към Бога и спасението на душите ни“.

Негово Светейшество поздрави архимандрит Лука за празника на светата обител, като му пожела:

„Нека по молитвите на свети Йоан Рилски да продължавате да се подвизавате с братята според силите си в светата обител, като се грижите за нейното благолепие; да свидетелствате, че е жив Христовият дух и да подпомогнете онези, които биха искали да се посветят на монашески живот, истински да последват примера на свети Йоан Рилски под неговия покров тук, за да се умножава монашеското братство и да укрепват в монашеските добродетели“.

След светата Литургия по традиция бе извършен водосвет в двора на обителта. За всички присъстващи бе подготвена благословена трапеза.

Текст: Михаил Тасков

Снимки: Пламен Михайлов

bg-patriarshia.bg